

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DPR-II.054.24.2025
Warszawa, 16 października 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 12375 Panów Posłów Czesława Hoca, Marka Gróbarczyka, Artura Szałabawki w sprawie znowelizowanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w aspekcie nowego aktu planowania przestrzennego w postaci planu ogólnego obowiązującego przy sporządzaniu planów miejscowych i wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję odpowiedź na interpelację nr 12375 z dnia 26.09.2025 r. w sprawie planu ogólnego gminy.

Na wstępie pragnę poinformować, że nowelizacja ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dokonana na mocy ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1688 z 2024 r. poz. 1824 oraz z 2025 r. poz. 527), dalej: nowelizacja, opracowana i przyjęta przez Sejm RP w poprzedniej kadencji, stanowi pierwszy etap reformy systemu planowania i zagospodarowania przestrzennego. Reforma jest odpowiedzią na liczne zgłaszane przez wiele lat postulaty samorządów, środowisk branżowych i mieszkańców na konieczność zmian w istniejącym systemie planowania przestrzennego.

Nowelizacja, wśród szeregu innych zmian, przede wszystkim zobligowała gminy do sporządzenia planów ogólnych – nowych opracowań planistycznych w randze aktu prawa miejscowego, obejmujących całą gminę i sporządzanych wyłącznie w formie cyfrowej. Dokument ten w znacznej mierze zastąpi dotychczasowe studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, które stracą moc najpóźniej z dniem 30 czerwca 2026 r. W tym samym terminie zakończy się okres przejściowy i wejdą w życie wszystkie znowelizowane przepisy reformy systemu planowania przestrzennego.

Plan ogólny, w przeciwieństwie do uchylanego studium, jest aktem prawa miejscowego, wiążącym jednoznacznie akty planowania przestrzennego oraz decyzje administracyjne.

Plan ogólny jest aktem planowania przestrzennego o krótkiej liście ustaleń:

- podstawowym ustaleniem planu ogólnego są strefy planistyczne, dla których określa się obowiązkowo profil funkcjonalny podstawowy i można określić profil funkcjonalny dodatkowy;
- profil funkcjonalny danej strefy obejmuje listę przeznaczeń terenu, które będą wykorzystane w ramach sporządzania planu miejscowego;
- profil funkcjonalny jest również podstawą do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu;
- ustalenia dla stref obejmują również parametry zabudowy i zagospodarowania terenu;
- w planie ogólnym można wyznaczyć, jeśli jest taka potrzeba, obszar zabudowy śródmiejskiej oraz obszar uzupełnienia zabudowy.

Plan ogólny przedstawia schemat zagospodarowania przestrzeni, a jego ustalenia są wiążące zarówno dla planów miejscowych, jak i decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Normy zawarte w planie ogólnym mają na celu wskazanie ram, w jakich ma się mieścić docelowe zagospodarowanie przestrzeni i stanowią wytyczne dla szczegółowych działań projektowych na kolejnych etapach procesu planistycznego, niezależnie od formy prawnej jakie te działania przyjmą. Plan ogólny jest dokumentem elastycznym, w takim znaczeniu, że opisane w nim zasady będą dawały projektantowi swobodę w zakresie wariantowania niekonfliktujących ze sobą rozwiązań na etapie sporządzania planów miejscowych, nie powodując jednocześnie konieczności zmiany planu ogólnego. Pomimo dużego zakresu obszarowego opracowania, z uwagi na wąski zakres tematyczny i niewielką liczbę wymaganych oznaczeń, możliwe będzie zachowanie dokładności odpowiadającej skali poszczególnych działek ewidencyjnych.

Podkreślić należy, że **plan ogólny nie będzie określał przeznaczenia terenu**, a będzie jedynie wskazywał na katalog przeznaczeń terenu możliwych do wyznaczenia w planach miejscowych. W znowelizowanej ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, z późn. zm.), dalej: ustawa upzp, wskazano, że plan ogólny pomimo statusu aktu prawa miejscowego, nie kształtuje sposobu wykonywania prawa własności, w takim rozumieniu, że normy ustanawiane w planie ogólnym nie są wiążące wprost w przypadku podejmowania działań bezpośrednio wpływających na zagospodarowanie terenu, w tym procedur budowlanych (art. 13a ust. 6 ustawy upzp).

Należy podkreślić, że **plan ogólny nie jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego**. Jest odrębnym dokumentem, z którym plany miejscowe mają być zgodne, na zasadach określonych w przepisach ustawy.

Przepisy ustawy upzp w art. 20 ust. oraz w art. 54 ust. 2 regulują w sposób precyzyjny, w jaki sposób ustalenia planów miejscowych oraz decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu mają realizować warunek zgodności tych dokumentów z planem ogólnym.

Zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy upzp, przez **zgodność planu miejscowego z planem ogólnym** rozumie się:

- 1) ustalenie w planie miejscowym:

- a) przeznaczenia terenu mieszczącego się w profilu funkcjonalnym strefy planistycznej obejmującej teren,
  - b) sposobu zagospodarowania i zabudowy terenów w zakresie:
    - minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszego niż minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej określony dla strefy planistycznej obejmującej teren, a w przypadku terenu położonego w obszarze zabudowy śródmiejskiej - nie mniejszego niż 2/3 minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej określonego dla strefy planistycznej obejmującej teren,
    - maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy nie większej niż maksymalna nadziemna intensywność zabudowy określona dla strefy planistycznej obejmującej teren,
    - maksymalnego udziału powierzchni zabudowy nie większego niż maksymalny udział powierzchni zabudowy określony dla strefy planistycznej obejmującej teren;
- 2) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 13f ust. 4 (spełnienie warunków fakultatywnego gminnego standardu dostępności infrastruktury społecznej).

Zgodność z art. 54 ust. 2 ustawy upzp, **zgodność warunków i szczegółowych zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy określanych w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego z planem ogólnym** zapewnia się przez:

- 1) ustalenie:
  - a) funkcji zabudowy i zagospodarowania terenu mieszczącego się w profilu funkcjonalnym strefy planistycznej obejmującej teren,
  - b) sposobu zagospodarowania i zabudowy terenu w zakresie:
    - minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszego niż minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej określony dla strefy planistycznej obejmującej teren, a w przypadku terenu położonego w obszarze zabudowy śródmiejskiej - nie mniejszego niż 2/3 minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej określonego dla strefy planistycznej obejmującej teren,
    - maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy nie większej niż maksymalna nadziemna intensywność zabudowy określona dla strefy planistycznej obejmującej ten teren,
    - wysokości zabudowy nie większej niż maksymalna wysokość zabudowy określona dla strefy planistycznej obejmującej teren,
    - udziału powierzchni zabudowy nie większego niż maksymalny udział powierzchni zabudowy określony dla strefy planistycznej obejmującej teren;
- 2) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 13f ust. 5.

Odnośnie do wątpliwości dotyczących **obszaru uzupełnienia zabudowy**, wyjaśniam, że obszar uzupełnienia zabudowy jest jednym z fakultatywnych elementów planu ogólnego, którego zadaniem jest utrzymanie ładu przestrzennego, ograniczenie niekontrolowanego rozlewania się zabudowy, a co za tym idzie ograniczenie nadmiernych wydatków samorządów w ramach zadań własnych na potrzeby realizacji dróg i infrastruktury technicznej. Należy podkreślić, że **obszar uzupełnienia zabudowy jest elementem fakultatywnym planu ogólnego**. Gmina nie ma obowiązku wyznaczenia tego obszaru.

Zgodnie z art. 4 ust.1 ustawy upzp: „Ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.” Oznacza to, że ustawodawca jako **podstawowy instrument kształtowania zagospodarowania terenu wskazał miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego**, sporządzany przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w drodze procedury planistycznej, z udziałem lokalnej społeczności oraz uchwalany przez radę gminy,

pochodząca z wyboru mieszkańców. W taki sposób jest realizowane władztwo planistyczne gminy, o którym ustawa upzp mówi w art. 3 ust. 1.

Realizując władztwo planistyczne gmina za podstawę swoich działań przyjmuje zgodnie z art. 1 ustawy upzp, **ład przestrzenny i zrównoważony rozwój**, a jednocześnie - ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu, **waży interes publiczny i interesy prywatne**, w tym zgłaszane w postaci wniosków i uwag, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.

W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy.

Jeżeli gmina nie ma opracowanych planów miejscowych na całym swoim obszarze, może wyznaczyć obszar uzupełnienia zabudowy, który jest niezbędny do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zgodnie z ustawą upzp, decyzje o warunkach zabudowy wydawane będą co do zasady, na obszarach uzupełnienia zabudowy, wskazywanych w planie ogólnym gminy. Należy jednak podkreślić, że w przepisach przewidziano cały szereg wyjątków, stąd nie dla wszystkich inwestycji, warunkiem koniecznym do wydania decyzji o warunkach zabudowy, jest położenie w obszarze uzupełnienia zabudowy.

Zgodnie z art. 61 ustawy upzp wymóg ten nie dotyczy całego katalogu elementów:

- inwestycji zmieniających zagospodarowanie terenu w sposób inny niż budowa obiektu budowlanego;
- inwestycji w zakresie budowy obiektu budowlanego polegającej na odbudowie, rozbudowie lub nadbudowie;
- inwestycji lokalizowanych na terenach zamkniętych;
- inwestycji produkcyjnych lokalizowanych na terenach przeznaczonych na ten cel w planach miejscowych, które utraciły moc na podstawie art. 67 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;
- budowy linii kolejowych, dróg i lotnisk;
- budowy obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej;
- budowy instalacji odnawialnego źródła energii;
- budowy urządzeń wodnych;
- budowy stacji paliw;
- budowy ogólnodostępnych stacji ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 875, 1394, 1506 i 1681);
- budowy obiektów gospodarczych o powierzchni zabudowy do 35 m² przeznaczonych wyłącznie na cele gospodarki rolnej w ramach istniejącego gospodarstwa rolnego;
- zalesienia terenu;
- obiektów budowlanych przeznaczonych na cele gospodarki leśnej;
- pól biwakowych, wież widokowych, kładek, szlaków turystycznych, w tym ścieżek dydaktycznych, miejsc widokowych oraz parkingów służących obsłudze turystyki;
- budowli ochronnych, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej.

Dodatkowo w ustawie przewidziano inwestycje, które co do zasady będą zwolnione z obowiązku uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i są to wszystkie wskazane w art. 59 ust. 2a ustawy upzp. Dotyczy to większości inwestycji nie wymagających pozwolenia na budowę, a także wszystkich inwestycji nie wymagających pozwolenia ani zgłoszenia. Zwolnienia te nie dotyczą obszarów i obiektów chronionych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478, z późn. zm.), oraz ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292).

Zasady wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy określa rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 2 maja 2024 r. w sprawie sposobu wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy w planie ogólnym gminy (Dz. U. z 2024 r. poz. 729), wydane w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W przepisach tego rozporządzenia znajdują się przepisy pozwalające na kształtowanie granic obszaru uzupełnienia zabudowy zgodnie z polityką przestrzenną gminy, zarówno w zakresie jego powiększania jak i zmniejszania.

Odnosnie do wątpliwości dotyczących przepisów w sprawie **bilansowania terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową**, należy podkreślić, że konieczność bilansowania terenów pod zabudowę mieszkaniową w planowaniu przestrzennym jest kontynuacją idei sporządzania bilansu terenów w dotychczasowych studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, wprowadzonej w 2015 r. do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Obowiązek sporządzania bilansu terenów w studium był pierwszym i do tej pory jedynym narzędziem nakładającym jakiegokolwiek wymogi racjonalizowania planowania przestrzennego w gminie. Wprowadzane w ramach nowelizacji zmiany stanowią kontynuację kierunku bilansowania obranego w 2015 r. i polegają na ujednoczeniu i doprecyzowaniu metodologii.

Zapotrzebowanie na nową zabudowę i chłonność terenów niezabudowanych określa się na podstawie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów (Dz. U. z 2023 r. poz. 2758, z późn. zm.), dalej: rozporządzenie POG.

Wprowadzony w ww. rozporządzeniu wykonawczym w sprawie projektu planu ogólnego gminy, sposób obliczania zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową opiera się na wzorze matematycznym. Poszczególne elementy wzoru zostały zdefiniowane w rozporządzeniu, określono również źródła i aktualność danych, z których należy korzystać. W przypadku szacowania chłonności terenów niezabudowanych wskazano przesłanki, jakimi należy się kierować wykonując obliczenia, które należy wzorować na terenach zagospodarowanych już w sposób najbardziej zbliżony do planowanego.

Wprowadzone ograniczenie możliwości wyznaczania terenów pod nową zabudowę mieszkaniową do 130% realnego zapotrzebowania nie jest celem samym w sobie, lecz narzędziem racjonalizacji decyzji przestrzennych. W połączeniu z metodologią bilansowania terenów, opartą na jasno zdefiniowanym wzorze i danych, umożliwiała prowadzenie polityki przestrzennej opartej na rzeczywistych potrzebach, a nie na spekulacyjnych założeniach. Sprzyja zachowaniu przejrzystości procesu planistycznego i zapewnia wszystkim gminom – niezależnie od wielkości i sytuacji społeczno-gospodarczej – równy dostęp do narzędzi zarządzania przestrzenią.

Odnosnie do pytania dotyczacego **zabudowy rekreacji indywidualnej** w kontekście możliwości przeniesienia jej ze strefy zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, do strefy zieleni i rekreacji, przy jednoczesnym niewliczeniu takiej zabudowy do chłoności, wyjaśniam, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404), „teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej” znajduje się poziomie 2 klasy przeznaczenia terenu „teren zabudowy mieszkaniowej”. W związku z powyższym – nie może znaleźć się w innej strefie niż strefa z zabudową mieszkaniową. W tym konkretnym przypadku – nie przewiduje się zmian w przepisach obecnie, w trakcie procedury sporządzania pierwszych planów ogólnych. Informuję jednak, że w trakcie procesu legislacyjnego jest obecnie projekt nowego rozporządzenia w sprawie planu miejscowego i poszczególne przepisy mogą ulec zmianie. Przepisy ustawy obligują do wydania nowego rozporządzenia w terminie 3 lat od wejścia w życie nowelizacji ustawy, tj. do 24 września 2026 r.

Odnosnie do **zmian granic ewidencyjnych** nieruchomości w trakcie procedury sporządzania aktów planowania przestrzennego informuję, że jest to znany problemem, który nie jest *de facto* możliwy do wyeliminowania. Występował do tej pory i występuje nadal przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zmiany granic ewidencyjnych następują w wyniku prowadzonych czynności geodezyjno-prawnych, takich jak podziały działek, rozgraniczenia, realizacja postanowień sądowych w sprawach własnościowych jak również w związku modernizacją zasobów ewidencji gruntów. Urzędowe wstrzymywanie tych procesów na czas sporządzania aktów planowania przestrzennego spowodowałoby daleko idące konsekwencje dla bieżących spraw obywateli.

Należy również zauważyć, że w trakcie prowadzonej procedury planistycznej mogą nastąpić różne inne zmiany w uwarunkowaniach dotyczące innych zagadnień, np. ustanowienie nowych obszarów chronionych czy terenów zamkniętych. Dlatego też w ustawie znajduje się przepis, który określa jednoznacznie do którego momentu projektant jest zobowiązany do aktualizacji ustaleń planu ogólnego. Jest nim moment przekazania projektu do opiniowania i uzgodnień, zgodnie art. 13ba ustawy upzp.

Zgodnie z § 5 pkt 1 rozporządzenia POG, projekt planu ogólnego gminy sporządza się w formie danych przestrzennych. Dane przestrzenne tworzone dla planu ogólnego obejmują m.in. lokalizację przestrzenną obszaru objętego aktem oraz stref planistycznych, obszaru uzupełnienia zabudowy, obszaru zabudowy śródmiejskiej oraz obszarów, o których mowa w art. 13f ust. 7 pkt 4 ustawy upzp, w postaci wektorowej w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych (art. 67a ust. 3 i 3a ustawy upzp).

Dodatkowo zgodnie z art. 13g ustawy upzp, w przypadku, gdy granica planu ogólnego, stref planistycznych, obszaru uzupełnienia zabudowy, obszaru zabudowy śródmiejskiej oraz obszarów, o których mowa w art. 13f ust. 7 pkt 4, ma wspólny przebieg z granicą obiektów przestrzennych pochodzących z baz danych dotyczących ewidencji gruntów i budynków lub państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju, wyznacza się ją z wykorzystaniem geometrii tych obiektów przestrzennych, co wskazuje, że prowadzenie granic stref po granicach działek nie jest obligatoryjne, chyba, że stoi za tym celowa intencja projektanta. Dodatkowo, w przypadku braku bazy danych dotyczącej ewidencji gruntów i budynków w wersji wektorowej, wykorzystuje się geometrię obiektów z Państwowego Rejestru Granic. Obowiązujące przepisy nie nakładają obowiązku sporządzenia planu ogólnego gminy z wykorzystaniem mapy zasadniczej.

Zmiana granic nieruchomości nie może być podstawą do roszczeń skierowanych do gminy z tego tytułu.

Wypis i wyrys z planu ogólnego wydawany jest dla konkretnego terenu wskazanego we wniosku. Teren ten może obejmować działkę ewidencyjną jak i nieruchomość gruntową, składającą się z kilku działek ewidencyjnych lub ich części.

Odnosnie do pytania, jak w prawidłowy sposób można ustalać **wysokość zabudowy w poszczególnych strefach planu ogólnego**, wyjaśniam, że ustalanie parametrów zabudowy dla obiektów budowlanych, tzn. budynków i budowli nie jest zagadnieniem nowym i zgodnie z obowiązującymi przepisami, jest to od dawna obowiązkowe ustalenie planu miejscowego. Plan ogólny nie wprowadza w tym zakresie żadnych nowych przepisów. Ustalenie maksymalnej wysokości obiektów budowlanych w planie miejscowym należy do podstawowych elementów warsztatu planistycznego.

Nadmieniam również, o czym była mowa powyżej, że plan ogólny jest wiążący w zakresie wysokości jedynie w przypadku decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania przestrzennego, nie wiąże on w tym zakresie planów miejscowych.

Odnosnie do wątpliwości związanych z **wydawaniem decyzji o warunkach zabudowy w okresie przejściowym**, informuję, że nowelizacja zawiera przepisy przejściowe regulujące szczegółowo zasady postępowania przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwalające na dokończenie trwających postępowań (art. 59 nowelizacji). Zgodnie z art. 59 ust. 2 nowelizacji, do spraw dotyczących ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego lub wydania decyzji o warunkach zabudowy, **wszczętych od dnia wejścia w życie nowelizacji i przed dniem utraty mocy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w danej gminie:**

- stosuje się przepisy art. 54 oraz art. 61 ust. 1 pkt 1, ust. 2, 3 i 5a upzp w brzmieniu sprzed wejścia w życie nowelizacji;
- nie stosuje się przepisów art. 61 ust. 1 pkt 1a i ust. 1a upzp.

Wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na wniosek złożony od dnia 30 lipca 2026 r. będzie możliwe, jeżeli w danej gminie wszedł w życie plan ogólny gminy.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami (art. 51 ust. 2 oraz art. 64 ustawy upzp), za **niewydanie w terminie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu**, organ wyższego stopnia wymierza organowi właściwemu do wydania decyzji, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.

Ze względu na sygnalizowane przez samorzady znaczne zwiększenie liczby wniosków o wydanie decyzji o warunkach zabudowy - w trakcie procesu legislacyjnego jest projekt przepisów, które pozwolą na zawieszenie kar za nieterminowe wydawanie warunków zabudowy. Ochroni to budżety gmin przed ewentualnymi wydatkami z tytułu kar za przedłużające się postępowania.

Odnosnie do pytania, czy rozważa się **dofinansowanie samorządów z tytułu skokowego wzrostu ilości wniosków o warunki zabudowy**, informuję, że Ministerstwo nie prowadzi prac legislacyjnych w tym kierunku.

Odnosnie do **projektu ustawy o gminach aglomeracyjnych**, informuję, że Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej przygotowuje **projekt ustawy o zrównoważonym rozwoju miast**. Projekt ten jest obecnie na etapie wpisu do wykazu prac legislacyjnych rządu. Ustawa o zrównoważonym rozwoju miast zakłada rozwiązania prawne zgodne z Krajową

Polityką Miejską 2030, które uregulują zarządzanie rozwojem w miastach i ich obszarach funkcjonalnych, wzmacniając policentryczny, wielośrodkowy rozwój Polski. W projekcie tym znajdują się m.in. zagadnienia rozwoju gmin położony w sąsiedztwie miast, wchodzących w skład miejskich obszarów funkcjonalnych. W ramach prac nad projektem odbywają się spotkania z samorządami.

Na zakończenie pragnę dodać, że Ministerstwo cały czas monitoruje problemy związane ze stosowaniem przepisów związanych z reformą planowania przestrzennego i w razie potrzeby podejmuje prace legislacyjne w celu ich zmiany. M. in. w nowelizacji ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (ustawa z dnia 4 kwietnia 2025 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2025 r. poz. 527) dokonano doprecyzowania przepisów art. 13d ust. 1 ustawy upzp, dotyczących wyznaczania stref planistycznych z zabudową mieszkaniową. Doprecyzowano również w nowym art. 13ba, do jakiego momentu procedury planistycznej należy aktualizować projekt planu ogólnego.

Zgłaszane postulaty są na bieżąco analizowane zarówno pod względem merytorycznym, jak również pod względem rozpoznania czy gminy postulują podobne zmiany. Należy też zawsze brać pod uwagę, że wprowadzanie zmian w przepisach w trakcie rozpoczętej procedury sporządzania planu ogólnego nie zawsze może mieć pozytywne skutki dla wszystkich jego uczestników.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Lewandowski

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

[Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych w związku z rozpatrzeniem i udzieleniem odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie](#)

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów i Gospodarki, którego obsługę zapewnia Ministerstwo Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, Plac Trzech Krzyży 3/5, mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPIT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Planowania Przestrzennego.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz art. 49 uchwały Senatu RP z dnia 23 listopada 1990 r. Regulamin Senatu (tekst ujednolicony opracowany na podstawie Monitora Polskiego z 2024 r. poz. 10 ze zm.).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
  - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
  - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Finansów i Gospodarki (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
  - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
  - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
  - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.